

Principiul că elementele lipsite de caracter distinctiv ale unui semn nu pot genera niciun risc de confuzie se reflectă, în definitiv, în jurisprudența Curții, potrivit căreia, în general, publicul nu va considera că un element descriptiv care face parte dintr-o marcă complexă constituie elementul distinctiv sau dominant al unei mărci complexe.

(¹) JO 2009, L 78, p. 1.

Recurs introdus la 24 decembrie 2012 de Arbos, Gesellschaft für Musik und Theater împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 25 octombrie 2012 în cauza T-161/06, Arbos, Gesellschaft für Musik und Theater/Comisia Europeană

(Cauza C-615/12 P)

(2013/C 63/21)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Arbos, Gesellschaft für Musik und Theater (reprezentant: H. Karl, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurenteii

Recurenta solicită Curții:

— anularea în totalitate a Hotărârii Tribunalului din 25 octombrie 2012 în cauza T-161/06 și pronunțarea unei hotărâri asupra fondului;

— cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Recurenta își întemeiază recursul pe încălcarea normelor de procedură a căror aplicare nelegală a dus la respingerea acțiunii ca inadmisibilă, aducându-se astfel atingere intereselor recurenteii, precum și pe încălcarea dreptului Uniunii de către Tribunal.

Potrivit recurenteii, prin hotărârea pronunțată, Tribunalul a respins acțiunea ca inadmisibilă pentru motivul că aceasta nu a fost motivată suficient în raport cu temeiul juridic și, prin urmare, nu s-a respectat articolul 44 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură. Această apreciere nu corespunde elementelor din dosar. Cerințele prevăzute la articolul 44 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură au fost aplicate în mod arbitrar și contrar obiectivului dispoziției respective.

În plus, în ceea ce privește problema temeiniciei în raport cu articolul 44 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură, Tribunalul nu a luat deloc în considerare observațiile ulterioare formulate în memoriul în replică al recurenteii și nici argumentele prezentate în observațiile sale privind excepția de inadmisibilitate sau le-a luat în considerare doar cu scopul de a argumenta caracterul defectuos al acestora și, astfel, a refuzat să considere admisibilă acțiunea, încălcând normele de procedură și neținând seama de totalitatea argumentelor prezentate.

Prin decizia de a respinge acțiunea ca inadmisibilă, Tribunalul a pronunțat o hotărâre care ar fi putut să fie pronunțată sub această formă și atacată încă din anul 2007, încălcând astfel orice previzibilitate, transparență și eficiență în cadrul procedurii. Prin urmare, nu a existat un proces echitabil și echilibrat.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 2 ianuarie 2013 — Cartier Parfums — Lunettes SAS, Axa Corporate Solutions Assurance SA/Ziegler France SA, Montgomery Transports Sàrl, Société Inko Trade SRO, Société Jaroslave Mateja, Société Groupama Transport

(Cauza C-1/13)

(2013/C 63/22)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Recurente: Cartier Parfums — Lunettes SAS, Axa Corporate Solutions Assurance SA

Intimate: Ziegler France SA, Montgomery Transports Sàrl, Société Inko Trade SRO, Société Jaroslave Mateja, Société Groupama Transport

Întrebarea preliminară

Articolul 27 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (¹) trebuie interpretat în sensul că competența instanței sesizate în primul rând este stabilită în cazul în care nicio parte nu a invocat necompetența instanței respective sau această instanță s-a declarat competentă printr-o decizie devenită irevocabilă din orice motiv, în special epuizarea căilor de atac?

(¹) JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74.